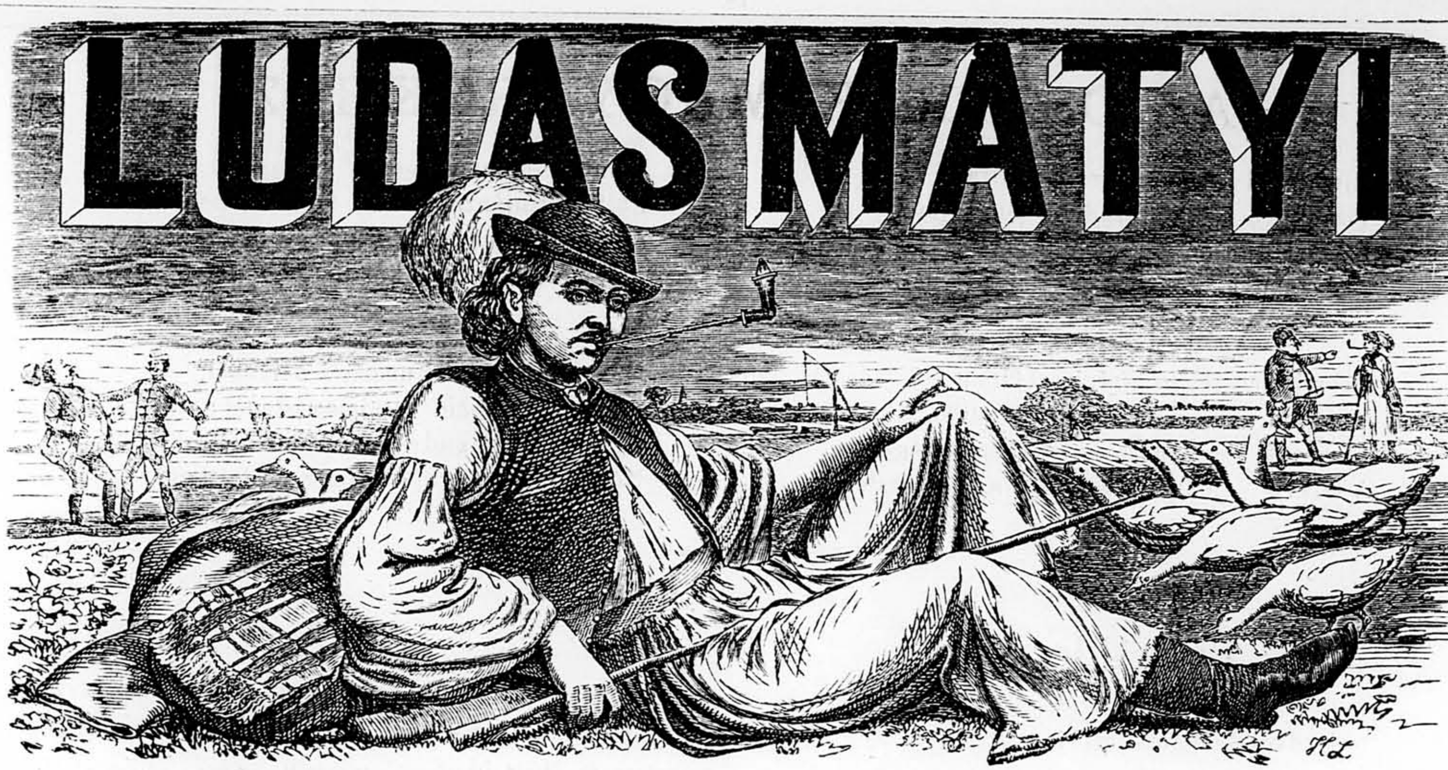

a magyar nép mulattató képes ujsága.

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, január 17. 1869. 3. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendö mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Farsangi képek.

Mannsfeld kisasszony a hirneves bécsi debardeur és a „köbagoly"-nál judlirozó sengergesellschaft primadonnájának pesti vivmányai.

AZ OSZTRÁK-MAGYAROKHOZ.

Mivé lettél Árpád elkorcsult fajzatja?
Tizenkilenczedik századnak magzatja?
Elkorcsosult nemzet, nem ismerek reád...
Nem találva benned Árpádnak hős fiát.

Levetkezéd régen a régi erkölcsöt...
Magadra a majmok ábrázatját öltöd.
Nemcsak hogy külsőleg lettél nevetséges...
A lelked.. jellemed százszorta kétségesb.

Nemzeti öltönyöd megutáltad régen..
Külföldet utánzasz állat, majomképen.
Szégyenled magadra venni mi nemzeti..
Lelkedet idegen szokás kecsegteti.

Megtagadtad ősöd nemzeti bélyegét,
Szégyenled apáid hatalmas istenét:
Gyáván megtagadva az ősi jellemet..
Német bálvány előtt hajtasz térdet fejet.

Eredeti levelek.

II

Kedves komám Matyi!

Hát a mult héten Ujvároson vótam, azir nem irtam levelet ecsém. Na komám — az árgyérussát csak most látom én, hogy itt lakik a széke magva a magyar embernek, — e már az igazi baloldalos ember mind, azér is esik a kellő közepén az országnak, mert igazándi szive a hazának az ujvárosi ember. Nem kell ennek ecsém más ember Böszörményin kivül, de bezzeg vót is parádé a tiszteletére, pedig nem vót közte egy is aki kinszeritette vóna rá, hogy kiabálják, mert a legutósó gyerekig mind egy szálig Kossuthot meg Böszörményit éltették.

Ide kellett vóna jönni annak a nyögös jobboldalnak szavazni, hadd tanitottuk vóna meg arra hogy eszibe jutott volna, hun van hát a többsig?

Hejj komám! kutyaforgós lánggal igös lobogós lánczhordtát, csak azt restellem már szörnyüképen hogy olyan erös irástudó ember lett belölem: mer hát ha bele tekintek abba a sok feki ujságba, mindenfelé csak azt látom, hogy sok hunczut ember van Magyarországon; az a sok ember ámitó, pénzér nyafogó ujságiró ugy elveszi némely félkegyelmü szegény ember eszit, hogy hát által nem birja látni a maga jó voltát, hanem inkább eltüri azt, hogy szemeibe hizelkedik neki a Deák katonája! a háta megett meg azt mondja rólla hogy szeginy bolond!

Mán látom ecsém! hogy az uristen nem egyforma mértékkel mirte az emberek fejébe a józan észt, — azt is elhiszem mán pajtás! a mit egy rígi historiába olvastam, hogy hát a hajdani emberek azt hitték hogy hóltok után a lelkök elvándorolnak valami állatokba; hanem azt is erösen hiszem ám hogy ha a lilek csakugyan olyan vándorló termíszetü, ugy most azokba a jobbódalasokba minden bizonynyal állatokbul vándorolt által, még pedig igavonó szarvasmarhákból, azír törik magokat olyan kegyetlenül a közösügyes járomér, csak mán osztán az ükemék gazdája Deák uram megfogadna engemet bíresnek, 'iej de kedvemre kongatnék a fülök tövire.

Olvastam azt is hogy hát Cserná Antal ur, (mán én csak megbecsülöm nem mondom neki Tóni) rávallott Kuskipulszky uramra, hogy nagyon ért a szökishez pedig a becsületes jó ember fel se tenné az olyan urféléről, a kit még ugy is csufolnak hogy honatya.

Dejszen pajtás megverte az isten az olyan gyereket a meiknek olyan apja van mint Kuskipulszki uram, hanem hát ugy látom én ükemirül, hogy mahónap olyan szük lesz neki az ájer, hogy utoljára még a maga büribül is kiszökik egye meg a feki. —

Bizon bizon pajtás idebe minállunk a hazába is nagyon ebek harminczadjára jutott a Kossuth Lajos téns uram 48-a, hanem amoda kinn a külső országokon is csak egy nótát hegedülnek azok a feki h o n a t y á k.

Espanyol országba is mahónap király lesz már a királyné ténsasszony helyett, azt mondják a nipsígnek, hogy czoki hé! peig mán azt hittem, hogy az a Prém gyenyerális majd csinál egy kis repu.. repud.. feki tudja mán mit — olyat na tudod komám! mikor nem parancsol a nipsígnek a paszamántos farakk, hanem a törviny; de hát látom én

ecsém! hogy olyan még a szegény nép mint a gulyabeli marha, hogy gulyás kell a mellé. Elhidd pajtás! hogy níha eszembe jut, hogy még én is olyan vagyok mint valami pótentát, mikor a közösügyes gulyát terelgetem.

Olvastam pajtás Kossuth Lajos nemzetes uram levelit is a melyben megköszöni ükigyelme hogy megemlíkeztünk rólla, hanem csak mán rólad meg rólam is csak annyira emlikezett vóna meg mint a körmöm feketéje, elhidd pajtás! hogyjobban esett vóna: mintha miatyánkba foglalták vóna a nevemet; elfelejtkezett ü kigyelme rólunk, pedig hejj hüséges embere vagyunk mi ü kigyelmének.

Nyiregyházán is retsegett vóna Szánom Bánom Józsi uram a hunatyámfia a maga viselt cselekedeteiről, hanem betett ükeminek a közönsig ugy, hogy ha még eggszer poróbálná meg a születist hát inkább kis macska kípíbe jönne a világra.

Na de ugy kell ükeminek, ugy is eleget károgott három esztendő alatt a megölt Magyarország hólt teteme felett a maga többi varju pajtásaival. Na hiszen van is most nyögés az országba mindenfelé, kinlódik a sok jobboldalas a programmon. Ismét mind 48 as az ebalelke.

Szavazzunk atyafiak na — az árgyélussát — herájn da Tökszem Jankó, Esti Lapu, Hirdongó! meg a többi ugató szerszám, komm her ide a platzra szavazni — ne pedig ott a berenán belöl csóváljátok a farkatokat.

Olvastam azt is pajtás az Esti Lapuba, hogy a h u n v í g y zászlóra íppen most istikkolja egy fümiltóságos magyar asszonyság a kétfejü sast, — oszt ükelme lesz majd az ides annya; na hiszen hát áldja meg érte a teremtő, a mint jónak látja.

Bizony pajtás! mahónap ugy leszünk mint mikor a jó foghagymás kolbászt a spenóttal eszik meg . . , a többi meg deákul van . . érted?

Most mán öcsém a politikából mondok neked valamit. Hát tudod e te azt, hogy mir czimborál a burkus oly erösen a muszkával? hát láddi pajtás azirt, hogy majd öszvepárosodik egyszer, oszt átváltozik ez a két nátzió c s e h v é, mert ládd, a cseh nem más mint nímetbe ótott t ó t. Az a sok dézsás oláh pedig azért dörgölödzik a ráczhoz, hogy abból meg lesz muszka: azokba meg beleoltják az erdélyi szászokat — oszt azokbul is lesz cseh, akkor osztán majd csinálják nekik a sok kintornát, csupa muzsikaszó lesz mindenfelé a világon, Magyarosszágba pedig hordják befelé öket majd szolgabirónak, veczespánnak, fináncznak, meg k. piszkosoknak. Hát igy lesz ez öcsém!

Ugy-i hogy csak engem se a gólya kötött, értek a politikához annyit mint Besze János, a kiböl most legnagyobb finánczot csinált Lónyai uram.

Isten áldjon meg pajtás minden jóval azt kivánja

KARAKÁN MARCZI,
gulyásbojtár.

Ni ni megállj csak hé! — Azt a fináncznótát a mit a multkor kinyomattál, én csak hallottam a legátus uramtól karácsonykor, oszt azirt danoltam el elötted. Derék egy fiu az a legátus ecsém! ugy hijják hogy D o r o g i, hanem ugy is lehetne hini hogy D o r o n g i, mert istenesen tudja dorongolni a közösügyes kvótás jószágot.

Szeget szeggel.

Deákpárti: Ugyan barátom! te müvelt ember vagy, hogy tudsz oly elvet vallani mint a szélsö bal? hisz beláthattad már hogy a jobboldal csak is a javunkat kivánja.

Ellenzéki: Biz édes barátom! nagyon beláttam és tapasztalom, hogy csak is a j a v a i n k a t kivánja a német tarisznyájába tömni.

Dure capacitácio.

Fertálymágnás: Pájtás! á Borsszem Jánko csák á viczcz láp . . ábbá dolgozik most minister, ministertánácsos, ministeri titkár, fogálmazó, meg számtálán mágnás . . árrá fizess elö . . .

Vidéki: Ej hagyj békét, annyi mindenféle ostobaságra fizettem már elö, hogy számát sem tudom.

Fertálymágnás: De pájtás! ilyen o s t o b a s á g r á még nem fizettél.

Pattantyuk.

Bizonyos urak rettegni kezdenek, mivel Pesten ujra kiütött a marhavész.

Minek következtében maga a belügyminiszterium is csupa óvatosságból az állatgyógyintézetbe költözik át.

Besze János a hires nagyszáju vagy szavu honatyáuak tehát elvégre is meghalgatta imáját a finánczok isten:!

Hogy hogy ?

Hát pénzügyi főtörvényszéki elnöknek neveztetett ki s most legalább érvényesitheti majd nagyszerü bankó termelő eszméit. Hol vagy hát 4 ezer millio ?

A Borsszem Jankó egyik számában azzal dicsekszik, hogy érdekeltséget gerjeszt maga iránt még az ellenzéknél is.

Az ám, erősitik ezt Pest öszves kanálisai.

Valaki uj szekérkenőt talált fel s köcsögeire ezt a korszerü jeligét iratta fel : a ki ken . . az megyen."

Bizonyosan valamelyik ministeriumnál tanulta a magyarságot.

A verbung világból.

A verbung világban történt, hogy a huszárok P . . . ra is beszállásoltak, hozzá is fogtak erősen a toborzáshoz, minek természetesen egyik főkelléke volt az ivás és itatás.

A strázsa mester egyszer a többek között a diákoktól legjobban látogatott vendéglőben ütötte fel tanyáját. Huzatta is a czigánynyal a szép toborzót, s hordatta a bort a csaplárral, — hogy bor, zene és szép leány társaságában annál megnyerőbben rajzolhassa a gyöngy életet a fiatalság előtt. Ezek örömmel hallgatták a szép zenét, vidáman üritgették a poharat s egy két tüzes pillantást is vetettek a szép csaplárleányra, de azért a gyöngyéletre egynek sem volt nagy kedve.

Volt e társaságban különösen egy szép növésü, igazi kapitánynak termett széles vállu s domboru mellü fiu is A strázsamester ezt szerette volna legjobban megejteni, biztatta is őt, hogy ha be áll, rögtön kapitánynyá, vagy legalább is káplárrá teszi. Mennél több bor fogyott annál élénkebb lőn a társaság s annál bővebb beszédü lett a huszár s mindig csak a fiatal embert ostromolta. Ez elvégre engedett a sok szép szónak s bele vágott a huszár markába ugy katonásan s föveget cserélve eljegyezte magát dicsőségre vagy halálra.

„Áldom azt a vitézzé avanzsirozott deák mivóltodat, gyere most már hadd járjam el veled a kettős kopogót, — szólt most a huszár végtelen örülve a szép fogásnak, s kihuzta a fal mellől a még eddig mindig csak ülő fiatal rekrutát.

Azonban, ha ezer kartács pattant volna el a huszár feje felett, nem lett volna meglepetése oly nagy mint most, midőn a gyönyörü fiatal ember kilépett s fél lába helyett csak mankója volt.

A huszár jó kedve oda lett. Bámulásában nem tudott többet szólani csak ennyit :

„Add elő már a másik lábadat is adta deákja."

Emlékirat

bizonyos jobboldali népképviselő albumába, ki nagyon szeretné magát ujra megválasztatni.

„Eláll — eláll, — és szavazunk"
Szüntelen ezt kiáltád,
S három éven át egy józan
Szóra soha nem nyilt szád.

Fő és sziv nélkül az ember —
Tudd meg, — hogy csak hushalom :
Még fő és sziv is hasztalan
Ha nincs bennök tartalom.

Azért ne is áruld magad,
Mert annyit már tud a nép,
Hogy a népképviselőben
„Tüdő s torok nem elég.

PAPIRRÁGÓ.

Miniszteri titkos konferentia a magyar királynál.

A farsang első napjai egyik délutánján villámsebességgel terjedt el azon hir a fővárosban, hogy a magyar királynál még azon estve miniszteri titkos konferentia tartatik.

Persze mindenki kérdő jellé vált, s találgatja azóta, hogy mi lehetett a titkos tanácskozás czélja? talán a burkus, muszka vagy Románia! izent hadat az osztrák magyar birodalomnak?

A kedélyek megnyugtatására tudatjuk, hogy . . . .

ezen miniszteri titkos konferentiában

csupán csak is Mannsfeld kisasszony fegyverzé le néhány miniszterünket és szépnem kedvelő főurainkat bájos énekével és füttyével a „Magyar király“-hoz czimzett szálloda termében.

Epegrammok.

Kérkedik a Tökszem Jankó! hogy rajta hiába —
Próbálá tövisét a „Hazánk“, mert szurva sehol sincs.
Nem csuda, hisz tudjuk régen mily **vastag a bőre**,
Jó **bocskor** kikerülne belőle a varga kezében.

* * *

Gyakran hallottam, hogy az „Esti lapok“-tól a részvét.
Isten tudja csupán, milyen régóta hiányzik?
Ó mi csalódás' Pálfi hiszen pártolva vagyon még,
Hőn pártolja szegényt fürtös maecenása Gyulásy!

Adomák.

Az apa nagyon csodálkozván egy ökörnek szokatlan magasságán, — mértékül mellé állitá nyalánk növésü iskolát végzett fiát, de történetesen az ökör annál is magasabb volt.

Látván pedig ezt az apának egyik régi ismerőse s barátja igy szolt:

„No barátom! méltán örülhetsz, mert magad látod, hogy a fiadnál csakugyan van még nagyobb ökör is.“

A czigány régóta hizlalt már udvarán egy szép sertést, s előre folyt nyála a kövér falatok után.

Azonban valami jóakarója azon számitásból, miszerint a czigány mindig csak avast szokott kérni s ekkép neki a friss sertéshus nem kell, — ellopta a sertést.

A kárvallott czigány szalad a biróhoz, esedezik előtte hogy nyomozza a tolvajt, s téritse meg az ő nagy veszteségét.

A biró biztatja a czigányt, hogy csak legyen türelemmel és jó reményben, majd kisül az (értvén a biró a tolvajt a ki ellopta.) Mely biztatására a birónak a czigány igy válaszolt:

„Tudom én azt édes biró uram! hogy majd kisül az én sertésem vagy bográcsban vagy serpenyőben, de mit ér az nekem ha más süti ki.“

Rettenetesen káromkodott a fika. Meghallja ezt egy vak koldus s oda vánszorog levett kalappal s igy szól:

„Ugyan édes főtisztelendő uram nem adhatna egy pár krajczárt ennek a szegény világlannak!

Hát honnan tudod te azt, hogy én pap vagyok — szól a czimen önkénytelen elmosolyodott fika.

Az elébeni kegyes ájtatossága győzött meg erről édes főtisztelendő ur.

Az öreg quótás vezér nagy barátja az adomáknak, R . . . i nem különben. Eddig követett politikáját is adomákkal bizonyitgatta R . . inek: biz ugy van az édes R . . i barátom! először keveset ugy többet. R . . i nem állhatta már tovább a quótás vezér állitásait, s felkérte hogy hadd mondjon már ő is egy adomát.

Az öreg Ferencz gazda vállalkozott rá, hogy szivesen meghallgatja. R . . i igy kezdé aztán:

„Élt Szentpéter városában egy jámbor keresztény kálvinista pap, ki nagyon haragudott egy ott lakó asszonyságra azért, hogy nem járt a templomba és meg sohasem élt az urvacsorájával. Az asszony valóságos pogány életet élt az öreg pap szemében, és valóban minden hit buzgalma megtörött a jámbornak az asszony vallástalanságán.

Egyszer hivatja az asszony a papot, hogy urvacsorájával akarna élni. Nagy volt az öreg papnak öröme, hogy megtéritheti az asszonyt.

Beszélt is neki az öreg pap a szent igékről a világ megváltójáról — figyelmesen hallgatta ezt végig a beteg. Az öreg pap nagyon örült hogy vissza térithette az eltévedt bárányt a nyájba. S hogy még jobban megerősithesse valllásosságában, elkezdett beszélni a tul világi életről, vázolván néki a mennyei boldogságot. Az asszony meghallgatta ezt is, csak midőn már elvégezte volna az ő beszédét, szólt:

„Mind szép és ékes nyelven volt ez elmondva édes tisztelendő uram, no de majd meglássa, — hogy nem ugy lesz a.

Német gyereket kapott keze alá a falusi rektrám, ki is adta tanitványainak parancsul, hogy ha németül talál beszélni az ujonjött, hát bekell jelenteni.

Jön egyszer a panasz a rectrámhoz hogy németül beszélt a gyerek.

Hogy hogy? kérdi a panaszt tévőtől a rektrám.

Hát kérem átossággal azt mondta hogy a h á n.

Hát nem jó van az mondva?

Bion nem a.

Hát hogy kellett volna neki mondani.

Hát magyarul ugy kellett volna neki mondani hogy . . ü h ü m.

Nagyon kárpálta egy minisztertanácsos az ö testvérét, h ogy nagyon is tigris.

Ugyan Károly öcsém mondsza csak én nekem, miért nem vagy te Deákpárti?

Biz édes bátyám csak azért, mert nem vágyom minisztertanácsosságra — hanem inkább a 48-diki függetlenségre.

Jezsuitaságok.

Az sz. . i seminariumban egy beteg klerikus igen rosz táplálásban részesülve, midőn ebédután bement hozzá az ugynevezett pater praefectus — egy jezsuita szent atya — a szegény beteg klerikus elpanaszlá neki, hogy minő rosz ebéddel traktálják?

Erre a jezsuita atya következő szent dorgálással szentelé be a szegény klerikust:

„Per amorem Dei! te szerencsétlen! nem gondoltad mily nagy vétket követsz el, midőn a seminárium kosztja ellen panaszkodol? és kiket sértesz meg panaszaiddal? Halljad tehát szegény lázas beteg!

Pro 1-mo is megsértetted vele a szakácsnét, hogy ez nem tud becsületes ételt késziteni.

Pro 2. Megsértetted vele a főtisztelendő pater rectort, a seminarium kegyes istenfélő főnökét, hogy ez oly szakácsnét fogadott fel, a ki nem képes a főtisztelendő ur kivánalmainak becsületesen megfelelni.

3. Megséretted a püspök ő excellentiáját, hogy oly rektort nevezett ki a seminarium főnökévé, a ki nem tud reá lelkiismeretesen felügyelni.

4. Megsértetted ő szentségét, Szt Péter csalhatatlan utódját a szentséges római pápát, hogy oly püspököt helyezett a megyébe, ki kénytelen alattavalóinak megválogatására . .

5. Megsértetted végre szerencsétlen szegény bünös magát a mindenható seregek urát, hogy istenségének képviselőjeül oly szentséges atyát küldött e világra, ki nem tudja az egy és oszthatatlan egyedül idvezitő keresztyén katholika anyaszentegyházat méltóan kormányozni.

Gondold meg már most te szerencsétlen! mit tevél? mennyire bünös vagy? és még is felgyógyulni szeretnél midőn e borzasztó bün ujabb ostorozást érdemelne.

Azért tehát mihelyest annyi erőd leend, hogy az igaz töredelem szentségében részesülhetsz, azonnal jöjj be hozzám, hogy megszánva bánva minden bünödet fehérré moshasd fekete lelkedet. Addig is imádkozzál hét miatyánkot, hét üdvözletet, hét hiszekegygyet, hét napon keresztül minden reggel, délbe és estve, hogy reményed lehessen valaha a menyeknek örökké tartó paradicsomába bemehetni.

No szegény klerikusok! ne panaszkodjatok a seminariumi rosz leves ellen és ne bántsátok a főtisztelendő pater rector szakácsnéját, mert nem üdvezültök.

A félre értett népminiszter vagy a miniszter és a suszterinas.

Az o . . . i szolgabiró — kit a nép bizalma emelt a birói székre — hiveit botoztatja, s legközelebb egy inast régi deresen, markos hajduja által amugy döbrögiesen elnáspágoltatott.

Ez már t. i. a suszterinas a méltátlan eljárás ellen panaszt emel a miniszteriumnál — természetesen azon miniszteriumnál, melynek élén egy a nép kebeléből származott s igy népminiszter áll.

A panaszlevélben azon kérés is elő lett adva, miszerint ez ugy megvizsgálására — nehogy a megye a dolgot saját közege érdekében felsimitsa — egy miniszteri hivatalnok küldessék ki

A kérvény ezen tételének — az átnyujtó által — élő szóval történt ismétlésére a népminiszter igy kiáltott fel: „Suszterinas meghotoztatásáért miniszteri hivatalnokot nem szoktunk kiküldeni.“

Pedig hogy a suszter is ember, azt — törvényeink egyenlőségi szellemén kivül — még maga azon körülmény is böven igazolja, hogy népminiszterünk atyja szintén csizmadia volt.

Mindegy bizony az édes népminiszter ur az örök igazság, a természet törvénye de meg az 1848-i törvényeinket átlengő egyenlőségi elvnél fogva is, akár csizmadia inas — akár pedig született herczeg az, kivel méltatlanság követtetik el: egyenlő mértékkel (de nem bottal) kell mérni az i g a z s á g o t.

Hogy jutott szegény Ludas Matyi rabláncrza?

Pest egyik leglátogatottabb sörházában mindig ellopták a Matyit még azon frissiben midőn megjelent.

A vendéglős hiába vett öt hat példányt hetenként, Matyi mindig eltünt. A vendégeknek pedig legelső szavuk is e volt: „Ein glas Bier!“ vagy „halbszaidl wein“ und der „Ludas Matyi!“

Egyszer aztán sikerült a vendéglősnek nyakon csipni a tolvajt Tökszem Jankó képében, épen midőn Matyit zsebre akarta dugni; s megrázva öt istenesen, mint Jézus a vargát, következő monológ kiséretében:

Aha! tu verfluchte lumpen kerl!
Te szoktad a Matyit lopni el?

ugy kitette Tökszem Jankónak a plundráját az ajtón, hogy azóta se látta senki a sörházban.

Ettől az időtől fogva aztán a csapláros lánczra füzte szegény Ludas Matyit egy kis asztalkához egy szegletbe s most ugy megy az olvasás a vendégek közt mint a szegvári birósag . . . sorba.

Ludas Matyi gyorspostája.

Tentsch Gyula urnak Eger: A casinó részéről ez évben még előfizetés nem történt a Ludas Matyira. Hihetőleg valamelyik könyvárusnál farsangol a pénz. Az eddig megjelent számokat mindamellett expediáltuk.

Rakovszky J. lelkész urnak Tarna Erk: Mit sem tudunk az előfizetés felől. A ki előfizetési pénzét a Borsszem Jankó cs. k. kóser nyomdájába küldi, ellehet rá készülve, hogy kivánt lapját a zsidó naptár szerint kapja meg.

A 34-ik számu gyalog ezred hadfi iskolájának Trient: A „Hazánk előfizetési ára 5 frt negyedévre.

Szeretet fillérei.

A Ludas Matyi kiadó tulajdonosára rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

Trientből a 34 ik sz. gyalogezred hadfi iskola tagjai 1 frt

Bicskéről Szente Julcsa k. a. gyüjteménye 3 frt 20 kr.

Ugyanonnan karácsonyi és ujévi köszöntgetésekből a fiuiskola növendékei s azok nevében Tóth István első tanuló. 1 frt. 50 kr. (Nagyra nőljenek!)

Tordai ellenzéki lelkes polgárok Kállay Sándor reform. lelkész által 11 frt.

A laczházi polgári olvasókör 50 kr.

Összesen 16 frt. 20 kr.

E szives adományokért köszönetét fejezi ki mind a szerkesztőség mind a kiadótulajdonos.

Rajzoló Blumberg.] Felelős szerkesztő: BÉNYEI ISTVÁN. Kiadó-laptulajdonos: MÉSZÁROS. Metsző Huszka.

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdán k (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18.